

РЕШЕНИЕ

№ 2398

гр. С. 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110143584 по описа за 2023 година

Предявени са установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 430, ал. 1 и ал.2 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК; чл. 92, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД от „П. и. б.а“ АД срещу П. Н. М., за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: **4 000 лева** – главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № ..../06.10.2014 г.; **4450,40 лева** – договорна лихва, начислена за периода от 19.10.2016 г. – 07.02.2022 г.; **540,82 лева** – наказателна лихва за периода от 08.11.2016 г. – 21.05.2018 г.; **50,00 лева** – законна лихва за периода от 08.02.2022 г. до 24.03.2022 г.; **78,00 лева** – годишна такса за поддръжка; **144,00 лева** – разходи за връчване на покана за предсрочна изискуемост, ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК – 25.03.2022 г. до окончателно изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 15977/2022 г. по описа на СРС, 36 гр. състав.

В исковата молба се твърди, че между страните е сключен Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № ..../06.10.2014 г. Сочи се, че по силата на сключения договор за кредит банката е предоставила на Кредитополучателя банков кредит - овърдрафт по картова разплащателна сметка в размер на 4 000 лева, с краен срок за ползване на овърдрафта до 06.10.2016 г. като същият се подновявал автоматично при условията и по реда на Общите условия на Банката. Ищецът твърди, че предоставеният банков кредит овърдрафт е изцяло усвоен по банкова сметка, открита на името на Кредитополучателя в Банката. Поддържа, че кредитът е в просрочие, считано от 19.10.2016 г. Сочи, че поради неплащане в срок на задълженията по Договора за кредит, на основание Раздел XIII, т. 13.1, във връзка с т. 13.1.1 от Общите условия на „П. и. б.а“ АД за издаване и ползване на револвиращи

международни кредитни карти с чип М. и V., приложими към Договора за кредит, Банката е връчила на кредитополучателя покана с вх. № от 10.06.2020 г. чрез ЧСИ С.Я., рег. № с която поканил същия в седемдневен срок от получаване на поканата да изпълни доброволно в пълен размер просрочените си задължения, като в противен случай Банката ще счита кредита за изцяло предсрочно изискуем. Поканата е получена от К. П.. Изпратена е и покана на 29.09.2020 г. отново чрез ЧСИ Я. получена от Л. П.. Изпратена е и покана чрез работодателя на последни, която е лично получена от ответника М. на 31.01.2022 г. Излага, че в дадения срок за доброволно изпълнение, Кредитополучателят не е платил просрочените си задължения по Договора за кредит, поради което Банката обявила кредита за изцяло и предсрочно изискуем, считано от 08.02.2022 г. В заключени излага, че ответникът не обслужва кредита и не извършва плащания за погасяване на дълга. При тези твърдения моли съда да уважи предявените искове. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените искове се оспорват като неоснователни. Ответникът релевира възражение за изтекла погасителна давност и развива подробни съображения в тази насока. Излага, че не става ясно как е формиран размерът на договорната, наказателната и законната лихва. Твърди че не следва да се поставя знак за равенство между монета, от който тече погасителната давност и датата на обявяване на предсрочната изискуемост на договора. Оспорва като неравноправни, съответно нищожни, следните клаузи: т.4.4 и т.4.7 от ОУ, както и уговорката към погасителния план по кредита, съгласно която „посочените в настоящия погасителен план лихва, съответно месечна погасителна вноска за периода с променлив лихвен процент, изчислени на база действащия към датата на подписване на договора БЛП са валидни за промяна на референтния лихвен процес). Поддържа, че клаузите са неравноправни, поради това, че е предвидена възможност за банката едностранно да променя лихвения процент при непредвидени в договора основания; поради това, че е наложено приемането на клаузи, с които потребителят не е имал възможност да се запознае преди сключване на договора; че не е предвидена възможност за отказ от договора при увеличаване на цената на услугата – в случая на лихвата. Подробно излага и че клаузите не са индивидуално уговорени. Сочи, че същите са в противоречие и с Директива 93/13 ЕИО на Съвета от 05.04.1993 г. Моли съда да отхвърли предявените искове. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като взе предвид доводите от страните и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна.

По така предявените искове, в тежест на ищеца е да докаже при условията на пълно и главно доказване следното: наличието на действително правоотношение по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № ..../06.10.2014 г.; обстоятелството, че ответникът е усвоил твърдения от ищеца кредит в размера, посочен в исковата молба; уговорената между страните възнаградителна лихва и непогасеният размер; размерът и основанията на начислените такси, в това число и нотариални разходи; предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост на кредита. По иска по чл. 92, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже уговорената между страните наказателна лихва; датата на изпадане на ответника в забава, както и размерът на задължението за наказателна лихва за процесния период. По иска за мораторна лихва: съществуването и размера на главния дълг, изпадането на ответника в забава и размера на обезщетението за забава.

По релевираното възражение за изтекла погасителна давност, в тежест на ищеца е да докаже и наличието на обстоятелства, водещи до спиране и/или прекъсване на давността. По релевираното възражение за нищожност на неравноправни клаузи, в тежест на ищеца е да докаже, че оспорените клаузи са индивидуално уговорени. В доказателствена тежест на ответника е да докаже наведените с отговора на исковата молба възражения, а при установяване на гореописаните обстоятелства – да докаже плащане на процесните задължения.

С доклада по делото, неоспорен от страните, са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните обстоятелства: че между страните е сключен Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № ..../06.10.2014 г.

От съдържанието на приетия договор № ..../06.10.2014 г. се установява, че по силата на него ищецът е приел да открие и води на името на ответника разплащателна картова сметка и да издаде към нея на името на титуляря револвираща международна кредитна карта с чип. Ищецът е предоставил на ответника правото да ползва кредитен лимит в размер на 4000 лева, който може да бъде усвояван до определения от банката текущ разполагаем лимит под формата на овърдрафт с използване на всяка от картите, издадени към сметката на титуляря, при условията и по реда, предвиден в Общите условия на „П. и. б.а“ АД за издаване и ползване на револвиращи международни кредитни карти с чип М. и V. /ОУ/. Съгласно т. 3 от договора, срокът за ползване на кредитния лимит /овърдрафта/ е до 06.10.2016 г., като същият се подновява автоматично при условията и по реда, предвидени в общите условия. Съгласно изводите на вещото лице на приетото заключение на ССЧЕ, сума в размер на 4478,23 лева по кредита е усвоена от ответника на по посочената в договора нейна разплащателна сметка. Предвид изложеното съдът приема, че между страните е възникнало валидно облигационно правоотношение по сключен договор за кредит. Задълженията по договора за кредит, не са погасявани чрез плащане в пълният им дължим размер от ответника, съобразно с клаузите на договора, който кредитополучателят М. е подписал и чиято автентичност не е оспорил. Фактът на забавата в плащанията по договора се установява и от приетото по делото заключение на ССЧЕ.

Съгласно т. 7 от договора, за всички операции, изпълнени до размера на текущия разполагаем кредитен лимит, отчетени през един отчетен период, титулярят има право на гратисен период със срок съгласно действащите ОУ, само при условие, че до датата на падежа на съответния отчетен период той погаси задълженията си до пълния размер на дебитното салдо, формирано през същия отчетен период. Към датата на сключване на договора гратисният период е със срок от 45 дни. Според т. 8 от договора, при непогасяване на пълния размер на дебитното салдо в срока и при условията на т. 7, титулярят заплаща на банката фиксирана годишна лихва, в размер на 18,64 % - за дебитни салда, формирани в резултат на ПОС-транзакции и 20,44 % за всички останали дебитни салда по сметката. Лихвата се начислява върху непогасените суми по всяка отделна транзакция за действителния брой дни, считано от датата на регистриране на операцията в картовата система на банката, до датата на погасяването.

В т. 9 е предвидено, че при непогасяване до датата на падежа на съответния отчетен период, посочен в извлечението по картова сметка, на минималната погасителна вноска или надвишаване на разрешения текущ разполагаем кредитен лимит независимо от причината за това, титулярят заплаща на банката върху

непогасената част на минималната погасителна вноса, респ. върху надвишението на текущия разполагаем кредитен лимит, за дните на просрочие наказателна лихва в размери съгласно действащата тарифа. Към датата на подписване на договора, надбавката е в размер на 10,02 пункта за дебитни салда, формирани в резултат на ПОС-транзакции и 12,71 пункта – за всички останали дебитни салда по сметката.

Съгласно т. 19.1 от общите условия на ищеца срокът за ползване на кредитния лимит /овърдрафта/ е съгласно договора. Срокът на договора, респ. срокът за ползване на овърдрафта, се удължава автоматично всеки път за нов едногодишен период при условие, че никоя от страните не е уведомила другата за прекратяване на договора най-малко 30 дни преди изтичане на текущия срок.

В т.13.1 от ОУ е предвидено, че банката има право да обяви ползвания овърдрафт за изцяло и предсрочно изискуем след писмено уведомление до титуляря в срок, определен от банката, в случай, че титулярят не извърши което и да е плащане по договора и настоящите общи условия за срок по-дълъг от 5 работни дни след датата, на която такова плащане е станало изискуемо.

Видно от гореизложеното, за процесния по делото период между страните е било налице правоотношение по договор за издаване на револвираща международна кредитна карта. С оглед уреденото в т. 13.1 от ОУ автоматично продължаване на срока на договора за нов едногодишен период и липсата на данни и доказателства за отправено от страна на ответника искане за прекратяване на договора, следва изводът, че същият е бил в сила към датата на уведомлението за предсрочна изискуемост.

Следва да се посочи, че в конкретния случай срокът на договора за кредитен овърдрафт не е обвързан със срока на валидност на кредитната карта, като в т. 20.1.1 от ОУ е предвидено изрично, че при изтичане срока на валидност на картата, банката издава служебно нова карта, доколкото е продължен срокът на овърдрафта. Подновяването на срока на договора не е обвързано и с редовността на изплащане на кредита.

Установява се също и изрично уговорено право на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем при неплащане на минимална вноса в продължение на повече от 5 дни. В настоящата хипотеза правото на банката да обяви кредита за предсрочно изискуем е надлежно упражнено чрез приетото по делото уведомление и разписка(л. 50-53). Видно от съдържанието на уведомлението, банката ищец е предоставила на ответника седемдневен срок от получаване на поканата за доброволно изпълнение на задълженията по договора, като го е уведомила, че при неизпълнение в така предоставения срок, ще счита кредита за предсрочно изискуем без да изпраща ново уведомление. Уведомлението за предсрочна изискуемост е връчено на ответника, чрез работодателя му лично на 31.01.2022 г. Ето защо съдът намира, че уведомлението за предсрочна изискуемост на процесния кредит е връчено редовно на ответника на 31.01.2022 г., а предсрочната изискуемост е настъпила на 08.02.2022 г. с изтичане на 7-дневния срок за доброволно изпълнение.

Същевременно от приетото експертно заключение по съдебно счетоводната експертиза, което съдът кредитира като пълно, ясно и компетентно изготвено, се установява, че кредитният лимит по договора е изцяло усвоен, а последното частично плащане в размер на 350,00 лева на минимална вноса датира от 14.04.2016 г., т.е. налице са всички кумулативни предпоставки за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Съдът кредитира като обективно и сестранно изготвено основното заключение на ССЧЕ. В настоящия случай се касае за сключен договор за издаване на

револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на Кредитен лимит (овърдрафт). В този случай кредитът може да се ползва изцяло или отчасти, като се погасява при всяко постъпление по разплащателната сметка и заемополучателя има право да усвоява суми в рамките на уговорения максимален кредитен лимит и в рамките на срока на договора за кредит, в който заемотателя е длъжен да предоставя средства до този лимит. Поради това при такъв тип договори не се изготвя погасителен план. Установява се също така, че към датата на предсрочната изискуемост размерът на неплатената главница по кредитния овърдрафт е 4000 лева, какъвто е и претендираният размер. Следователно предявеният иск за установяване на вземане за главницата се явява доказан по основание и размер.

По отношение на иска за договорна /възнаградителна/ лихва, както беше посочено по-горе, нейният размер и начин на определяне е посочен изрично в т. 8 от договора. В него е посочено, че при непогасяване на пълния размер на дебитното салдо в срока и при условията на т. 7, титулярят заплаща на банката фиксирана годишна лихва, в размер на 18,64 % - за дебитни салда, формирани в резултат на ПОС-трансакции и 20,44 % за всички останали дебитни салда по сметката. Така уговореният лихвен процент е ясно установен и не буди съмнение за противоречие със закона или добрите нрави.

Релевираните от ответника възражения за неравноправност на лихвените клаузи са неоснователни, доколкото клаузите са написани на разбираем език и по ясен начин позволяват на потребителя да определи дължимия размер на договорната лихва, тъй като размерът на същата е фиксиран. Възраженията на ответника за неравноправност на клаузите, предвиждащи право на банката да изменя едностранно лихвения процент, както и клаузата, предвиждаща право на банката да извършва капитализация на изтекли лихви, се явяват неотнормирани към въпроса за дължимостта на процесните лихви, доколкото от експертното заключение по ССЧЕ се установява по категоричен начин, че размерът на договорната лихва не е променян за срока на действие на договора и няма капитализирани лихви. Както е уточнено в съдебната практика /Решение № 92 от 9.09.2019 г. на ВКС по т. д. № 2481/2017 г., II т. о., ТК и Решение № 50245 от 12.01.2023 г. на ВКС по гр. д. № 3355/2021 г., III т. о., ГК/ нищожност на уговорката в клауза от договор за банков кредит, даваща право на банката - кредитор да променя едностранно лихвата по кредита при промяна на БЛП, не обуславя нищожност и на уговорката в същата клауза за заплащане от кредитополучателя на договорна лихва в размер, формиран като сбор от БЛП с точно определен към датата на подписване на договора размер в проценти и договорна надбавка. В случая дължимата от ответника лихва за процесния период е с ясно посочен размер в договора, който е останал непроменен за целия срок на договора и капитализация на лихви не е извършвана. Възнаградителната лихва се дължи само за срока на действие на договора, тъй като представлява възнаграждение за предоставеното на длъжника ползване на финансовия ресурс за този срок. С настъпване на изискуемостта на цялото вземане, било вследствие на изтичане срока на договора, било вследствие на обявена предсрочна изискуемост, добросъвестното ползване от длъжника на заетата сума се преустановява и последният дължи единствено лихва за забава, не и възнаграждение за ползването /в този смисъл т. 2 от Тълкувателно № 3/2017г. на ОСГТК на ВКС/. Както беше установено по-горе, процесният кредит е предсрочно изискуем считано от 08.02.2022г., поради което банката-ищец няма право на договорна лихва след тази дата. Това е така, защото за настъпване на предсрочната изискуемост е от значение датата на връчване на уведомлението и изтичането срока за доброволно изпълнение, а

не датата, на която банката е осчетоводила вземането по кредита като предсрочно изискуемо. Следователно предявеният иск за договорна лихва се явява доказан изцяло в размер на 4450,40 лева и за периода от 19.10.2016 г. – 07.02.2022 г.

Относно претендираната наказателна лихва, в т. 9 от договора е предвидено, че при непогасяване до датата на падежа на съответния отчетен период, посочен в извлечението по картова сметка, на минималната погасителна вноса или надвишаване на разрешения текущ разполагаем кредитен лимит независимо от причината за това, титулярят заплаща на банката върху непогасената част на минималната погасителна вноса, респ. върху надвишението на текущия разполагаем кредитен лимит, за дните на просрочие наказателна лихва в размери съгласно действащата тарифа. Видно от съдържанието на договора е, че към датата на подписването му, размерът на наказателната надбавка за неразрешен овърдрафт в национална валута по револвиращи международни кредитни карти с чип е 10,02 пункта. Този размер на наказателната надбавка съответства изцяло на размера на мораторната лихва за същия период /10%/, поради което така уговорената наказателна лихва не се явява в противоречие с чл. 33, ал. 1 и ал. 2 ЗПК и доколкото нейният размер и начин на начисляване е посочен ясно в договора, същата няма неравноправен характер. От приетото експертно заключение по ССЧЕ се установява, че размерът на лихвата за периода от 08.11.2016 г. – 21.05.2018 г. е 540,82 лева, поради което искът се явява доказан по основание и размер.

На следващо място в т. 13 от договора е предвидено, че за поддържане и използване на кредитната карта и ползване на кредитния лимит при условията на договора титулярят заплаща на банката лихви, такси и комисиони според вида и класа на картата и съгласно действащата тарифа към деня на операцията. От приетите тарифи на банката се установява, че годишната такса за поддържане на първа карта към сметка на физически лица за стандартна кредитна карта е 39 лева. От заключението на ССЧЕ се установява, че дължимата сума е в размер от 78 лева (2 такси за 2016 г. и 2017 г.).

Също така, както беше посочено по-горе, ответникът е изпаднал в забава за заплащане на предсрочно изискуемия размер на кредита считано от 08.02.2022 г., поради което той е бил в забава към 08.02.2022 г., считано от която дата се претендира законна лихва по настоящото дело. От приетото експертно заключение се установява, че размерът на законната лихва върху предсрочно изискуемата главница за периода от 08.02.2022 г. до 24.03.2022 г. е 50,00 лева, какъвто е и претендираният размер.

На следващо място, от приетата разписка и констативен протокол се установява, че ищецът е възложил връчването на уведомлението за предсрочна изискуемост на частен съдебен изпълнител и това връчване е извършено, а от експертното заключение се установява, че за тази услуга банката е заплатила на ЧСИ сумата от 144,00 лева, поради което този иск също се явява доказан изцяло.

По релевираното от ответника възражение за изтекла погасителна давност за вземанията по договора, съдът намира следното:

Спорно по делото е обстоятелството от кой момент настъпва изискуемостта на задълженията по процесния договор, респективно от кой момент започва да тече погасителната давност за тях.

По същината си овърдрафтът е краткосрочен кредит, който се ползва по разплащателна сметка на кредитополучателя и представлява допустимо от банката

надвишаване над салдото по сметката. Кредитът овърдрафт се усвоява по разплащателната сметка до разрешения лимит и може да се ползва изцяло или отчасти, като обикновено се погасява при всяко постъпление по разплащателната сметка. Кредитополучателят е длъжен да осигурява средства за погасяване на кредита. При овърдрафта не се изготвя предварително погасителен план, както при потребителския или ипотечен кредит, тъй като няма как отнапред да бъде известно каква част от разрешените средства ще бъдат усвоени, но и при този банков кредит се определя месечна падежна дата, размер на минималното погасяване от формирания дълг и дължимата лихва за ползване на средствата. В случая падежът и минималната погасителна вноска са определени в т. 1, б. „п“ от Общите условия.

От приетото по делото заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че в случая последната дата, на която е налице усвояване на сума по кредита, е 30.09.2015 г. След това е извършено преоформяне на дълга, като възраженията на ответника срещу него са неоснователни, тъй като преоформянето е изцяло в интерес на потребителя, защото с него е спряно начисляването на лихви и такси по кредита. При това положение и съобразно разпоредбите на действащите към този момент Общи условия изискуемостта на вземанията /погасителните вноски/ по процесния договор е настъпила с определената месечна падежна дата – 05.10.2015 г. /първият работен ден, следващ 5-о число на месеца/. Установената дата на настъпилата по процесния договор изискуемост на вземанията съгласно чл. 114 ЗЗД е денят, от който започва да тече и погасителната давност за тях.

Обстоятелството, че банката не е предприела своевременно действия по прекратяване на договора поради неизпълнение от страна на ответника на задълженията му по същия /съответно да блокира или деактивира кредитната карта/ и е упражнила правомощията си да обяви кредита за предсрочно и изцяло изискуем едва с изпращането на писмо чрез ЧСИ Горчев през 2022 г., не обуславя изискуемост на вземанията от по-късен момент. Подобно разбиране би означавало на практика да се предостави възможност на кредитора едностранно да удължава периода на погасителната давност на вземането, като обявява предсрочна изискуемост дълго след изтичането на давността, което би довело до неравнопоставеност на страните, в частност – на кредитополучателя като икономически по-слабата страна в правоотношението, и което не съответства на смисъла, вложен в института на погасителната давност.

Вземанията на кредитора по договор за кредит, вкл. и по процесния, не са периодични плащания, тъй като по правило при този вид договори /както при договора за заем/ е налице неделимо плащане. Договореното връщане на предоставената за ползване сума на погасителни вноски представлява по своята същност изпълнение на основното задължение на длъжника на части /по аргумент от чл. 66 ЗЗД/, т.е. частични плащания на едно задължение, поради което приложима е петгодишната давност по

чл. 110 ЗЗД /в този смисъл – Решение № 38/26.03.2019 г. по т. д. № 1157/2018 г. на ВКС, II ТО, Решение № 261/12.07.2011 г. по гр. д. № 795/2010 г. на ВКС, IV ГО и др./. Ето защо и на основание чл. 110 ЗЗД давностният срок е петгодишен.

Съгласно чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, за срока от 13 март 2020 г. до отмяната на извънредното положение спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. Съгласно § 13 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето (ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в „Държавен вестник“. Следователно за времето от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. включително погасителната давност е била спряна по силата на закона.

Въпреки спирането на давността по силата на закона ищцовото вземане за главницата се е погасило на м.11.2020 г., като заявлението по чл. 417 ГПК е подадено след нейното изтичане – 25.03.2022 г. .

Съобразно нормата на чл. 119 ЗЗД с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла. Предвид гореизложеното и доколкото се установява, че главницата е погасена по давност, то същото се отнася и за акцесорните вземания, касаещи договорна и законна лихви, както и разноски за връчване на покана за предсрочна изискуемост.

По изложените съображения предявените искове следва да бъдат отхвърлени изцяло като неоснователни поради изтичане на погасителната давност за тях.

По разноските:

При този изход от спора и на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК право на разноски възниква за ответната страна. Ответникът е сторил разноски за заплатен депозит за ССЧЕ в исковото производство в размер от 200 лева и в рамките на настоящото производство и в производството по ч.г.д № 15977/2022 г. по описа на СРС в полза на ответника е представена на безплатна правна помощ по чл. 38 Задв от адв. Т. Петров И.. Минималното адвокатско възнаграждение за исковото производство, изчислено съобразно чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г., възлиза в размер на 1226,32 лева. За производството по ч.г.д. № 15977/2022 г. по описа на СРС, 36 гр. с-в се дължи адв. възнаграждение изчислено съобразно чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. ал. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. (приложими към датата на сключване на договора – 30.08.2022 г.) е в размер на 554,21 лева.

РЕШИ:

— — — — —

ОТХВЪРЛЯ предявените от „П. и. б.а“ АД, ЕИК ... със седалище и адрес на управление: гр. С. бул. „Д. Ц.“ № срещу П. Н. М., ЕГН *****, с адрес: Н. Л.“ № ет. ап. установителни искове по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 430, ал. 1 и ал.2 ТЗ, вр. чл. 9 ЗПК; чл. 92, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца следните суми: **4 000 лева** – главница по Договор за издаване на револвираща международна кредитна карта с чип и предоставяне на кредитен лимит (овърдрафт) по разплащателна сметка № .../06.10.2014 г.; **4450,40 лева** – договорна лихва, начислена за периода от 19.10.2016 г. – 07.02.2022 г.; **540,82 лева** – наказателна лихва за периода от 08.11.2016 г. – 21.05.2018 г.; **50,00 лева** – законна лихва за периода от 08.02.2022 г. до 24.03.2022 г.; **78,00 лева** – годишна такса за поддръжка; **144,00 лева** – разходи за връчване на покана за предсрочна изискуемост, ведно със законната лихва върху главницата, считано от дата на подаване на заявлението по чл. 417 ГПК – 25.03.2022 г. до окончателно изплащане, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 ГПК по ч.гр.д. № 15977/2022 г. по описа на СРС, 36 гр. състав.

ОСЪЖДА „П. и. б.а“ АД, ЕИК ... със седалище и адрес на управление: гр. С. бул. „Д. Ц.“ № да заплати на П. Н. М., ЕГН *****, с адрес: Н. Л.“ № ет. ап. на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **200,00 лв.** – разноси за депозит за ССЧЕ в исковото производство.

ОСЪЖДА „П. и. б.а“ АД, ЕИК ... със седалище и адрес на управление: гр. С. бул. „Д. Ц.“ № **37** да заплати на адв. **Т. П. И.**, АК-Пловдив, номер 1100133540 на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 ЗАдв. сумата от **1226,32 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за предоставена на П. Н. М. безплатна правна помощ в исковото производство и сумата от **554,21 лева**, представляваща адвокатско възнаграждение за предоставена на П. Н. М. безплатна правна помощ в производството по ч.гр.д. № 15977/2022 г. по описа на СРС, 36 гр. състав.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____